

Guadalupina snaga duše: Eduardova sjećanja

Esteban López-Escobar opisuje način na koji se Guadalupe suočila s očevim smaknućem tijekom Španjolskog građanskog rata prema priči njezina brata Eduarda Ortiza de Landázurija.

11.01.2019.

Esteban López-Escobar profesor je emeritus komunikacije na Sveučilištu u Navarri. Koautor je biografije Eduarda Ortiza de Landazurija "El

medico amigo" (Rialp), čija je beatifikacija u tijeku.

Nisam imao tu sreću da osobno upoznam Guadalupe Ortiz de Landázuri. Ono što znam o njoj, dugujem njezinoj šogorici Lauri Busca. Nju sam često posjećivao – zajedno sa svojim prijateljem i kolegom Pedrom Lozanom – tijekom pisanja biografije Guadalupina brata i Laurina supruga Eduarda Ortiza de Landázurija, kojega sam dobro poznavao i čiji je beatifikacijski proces pokrenut (uključujući i onaj njegove supruge). Također sam puno saznao o Guadalupe iz njezine opsežne korespondencije s Eduardom koju sam pažljivo proučavao za vrijeme pisanja njegove biografije. Kada sam odlučio napisati tu biografiju, razmišljao sam o tome da su moj ujak Esteban te Eduardov i Guadalupin otac bili zajedno u Pamploni na odsluženju doživotne zatvorske kazne. Obojica

su bili članovi skupine profesora na Vojnoj akademiji u Segoviji koji su uhićeni 1926. zbog pobune protiv španjolskoga diktatora generala Prima de Rive. Nasreću, zatočeništvo je trajalo svega nekoliko mjeseci jer je uskoro ishodovan njihov oprost. Ipak, drugi boravak njezina oca u zatvoru nije završio sretno.

Posljednja noć

Razgovarajući s Laurom i čitajući Euardova pisma, posebice sam ostao zadivljen snagom kojom se Guadalupe suočila s očevim smaknućem 8. rujna 1936., na Blagdan rođenja Blažene Djevice Marije.

Manuel Ortiz de Landázuri García bio je treći zapovjednik u Školi za obuku u uporabi oružja *Carabanchel*. Kada je 18. srpnja 1936. došao do baraka, dan nakon izbijanja Španjolskog građanskog rata, morao

je preuzeti zapovjedništvo jer nije bilo drugih starijih časnika. Stoga je bio prisiljen suočiti se s ljutitom ruljom koja je napadala školu kako bi preuzela kontrolu nad naoružanjem. Uhićen je i zatočen u madridskom zatvoru Model, gdje je nakon praćenoga postupka osuđen na smrt.

U vrijeme Manuelova uhićenja njegova supruga Eulogija i kći Guadalupe bile su u Fuenterrabiji, u sjevernoj Španjolskoj. Njegov prvorodeni sin Manolo bio je u vojsci, stacioniran u San Fernandu. Samo je Eduardo bio u Madridu, čega će se godinama kasnije prisjetiti u pismu poznatome novinaru koji mu je pisao kako bi mu izrazio sućut povodom Guadalupine smrti. Evo nekoliko ulomaka iz njegova pisma:

Moja majka i Guadalupe nisu mogle izaći, ali već su znale što se dogodilo mojemu ocu zbog republikanskih novina u Guipúzcoau, koje su pratile

*političke vijesti u vezi s
pobunjenicima. Uspjele su napustiti
Fuenterrabiju vlakom koji je do
Madrida vozio preko Barcelone
prolazeći jugom Francuske 7. rujna...*

*Majčin i Guadalupin dolazak u
Madrid 7. rujna bio je vrlo emotivan.
Bio sam jedini u obitelji koji ih je
mogao primiti. Svi ostali, uključujući
Manola (našeg jedinog brata), ostali
su u drugim dijelovima zemlje iz kojih
nisu mogli nikamo; majčina su braća
bila ili upucana (Jorge, Assisi,
Antonio), ili u nacionalnoj zoni (Paul),
ili u Londonu (Enrique). Moj otac nije
imao braće...*

*Večer 7. rujna ne može se nikada
zaboraviti. Upravo smo večerali –
moja majka, Guadalupe i ja te dvije
sestre milosrdnice (sestra Barbara i
sestra Pura) koje su našle utočište u
našoj kući. Pričale su o svojem
teškome putu u Madrid s nadom da će
sutradan moći pozdraviti oca u*

poznatome zatvoru Model te računajući na to da je pomilovan. Odjednom, oko 23 sata, čulo se glasno i uporno kucanje na vrata. Bio je to anarhist Manuel Muñoz koji je bio poznat po svojim smionim pljačkama prije revolucije, u čemu ga je pratila njegova banda mladih nasilnika...

Ušao sam u blagovaonicu kako bih obavijestio majku i Guadalupe o uznemirujućim novostima. Guadalupe se nije uznemirila. Uzimajući majčinu ruku rekla je: „Idemo, svi troje.“ Tako smo i otišli te smo u vojnom automobilu koji je bio oslikan lubanjama i ostalim znakovima prolazili kroz Madrid od Trga Santa Barbara do zatvora Modela tiho se moleći dok se čula topovska vatra pomiješana s piskutavim minobacačkim granatama tijekom bombardiranja Nacionalne armije te noći. Naš je vozač primijetio: „Budući da fašisti znaju da će netko noćas

*dobiti svoje (misleći na smaknuće
mojega oca), oni će ići još jače.“*

*Napokon smo stigli nakon prolaska
kroz mnoge kontrole i zaključana
vrata koja su vodila do sobe u kojoj se
dogodio posljednji susret moje majke,
Guadalupe i mene s ocem. Rekli su
nam da će ga pozvati i nedugo nakon
toga stigao je moj otac. Upravo je
dobio vijest. Bio je spokojan, sa
čvrstoćom osobe koja ispunjava svoju
dužnost. S njim smo ostali do 5 sati
ujutro kada je trebao biti ubijen. Na
povratku u Santa Barbaru svitala je
zora.*

*Mnogo se toga moglo reći o toj noći i
tih pet sati koje smo proveli zajedno
moji roditelji, Guadalupe i ja. O
integritetu mojega oca, koji je odbio
prihvatiti pomilovanje koje bi ga
učinilo iznimkom u odnosu na kolege
u Topništvu, kao i o Guadalupinoj
hrabrosti koja ni u jednome trenutku*

nije jenjala i koju je mirno prenosila majci, a naravno i meni.

Manuel Ortiz de Landázuri, znajući da će se suočiti s policijom nekoliko trenutaka kasnije, upitao je kćer Guadalupe za svoju krunicu.

Obiteljski moto

Obiteljski slogan Landázurija, koji je postavljen na zid u njihovu domu, mogao bi se slobodno prevesti kao *Umri prije nego staviš mrlju na svoj život*. Guadalupe je svojim svetim životom doslovno tumačila taj moto, a ona će biti prva laikinja u Opusu Dei koja će biti beatificirana.

Guadalupe se sastala s Josemaríjom Escrivom de Balaguerom 25. siječnja 1944. i nakon kratke duhovne obnove zatražila je 19. ožujka iste godine prijam u Opus Dei. Ubrzo nakon toga, 18. svibnja, preselila se u centar Opusa Dei za žene u ulici koja nosi ime Jorgea Manriquea, autora

poznate pjesme *Stance o smrti njegova oca*. Godinu dana ranije, 14. veljače, u istome je centru, kada je završio misno slavlje, sveti Josemaría nacrtao ono što je danas pečat Opusa Dei: križ u sredini svijeta. Osobno mi je zaista drago što će se Guadalupina beatifikacija održati 18. svibnja 2019., točno 75 godina nakon što se preselila u tu kuću.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/
guadalupina-snaga-duse-eduardova-
sjecanja/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/guadalupina-snaga-duse-eduardova-sjecanja/) (7.08.2025.)